

“मीठे बच्चे- बाबाको एक नजर मिलेपछि सारा विश्वका मनुष्य-मात्र निहाल हुन्छन्, त्यसैले भनिन्छ नजर बाट निहाल....।”

प्रश्न:- तिमी बच्चाहरूको दिलमा खुशीको नगाडा बज्नुपर्छ- किन?

उत्तर:- किनकि तिमीलाई थाहा छ- बाबा आउनु भएको छ सबैलाई साथमा लैजान। अब हामी आफ्नो बाबाको साथमा घर जान्छौं। हाहाकारपछि जयजयकार हुनेवाला छ। बाबाको एक नजरले सारा विश्वलाई मुक्ति-जीवनमुक्ति मिल्छ। सारा विश्व निहाल हुन्छ।

ओम् शान्ति। रुहानी शिवबाबा बसेर आफ्ना रुहानी बच्चाहरूलाई सम्झाउनु हुन्छ। यो त जानेका छौ- तेस्रो नेत्र पनि हुन्छ। बाबालाई थाहा छ- सारा दुनियाँका जति पनि आत्माहरू छन्, सबैलाई म वर्सा दिन आएको छु। बाबाको दिलमा त वर्सा नै याद हुन्छ। लौकिक बाबाको पनि दिलमा वर्सा नै याद हुन्छ। बच्चाहरूलाई वर्सा दिन्छु। बच्चा छैन भने कसलाई दिने भनेर अन्यौलमा पर्छु। फेरि गोद लिन्छु। यहाँ त बाबा बस्नुभएको छ, उहाँका त सारा दुनियाँका जति पनि आत्माहरू छन्, सबैतर्फ नजर जान्छ। जान्नुहुन्छ- सबैलाई मैले वर्सा दिन छु। यहाँ बस्नुभएको छ तर नजर सारा विश्वमा र सारा विश्वका मनुष्य मात्रमा छ किनकि सारा विश्वलाई नै निहाल गर्नु पर्ने हुन्छ। बाबा सम्झाउनु हुन्छ- यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग। तिमीलाई थाहा छ- बाबा आउनु भएको छ सबैलाई शान्तिधाम, सुखधाम लैजाने। सबै निहाल हुनेवाला छन्। ड्रामा प्लान अनुसार कल्प-कल्प निहाल हुन्छन्। बाबा सबै बच्चाहरूलाई याद गर्नुहुन्छ। नजर त जान्छ नि। सबैले पढ्दैन्। ड्रामा योजना अनुसार सबैलाई फर्केर जानु छ किनकि नाटक पूरा हुन्छ। थोरै समय पछि स्वयं पनि बुझ्छौ, अब विनाश हुनु छ। अब नयाँ दुनियाँको स्थापना हुनु छ किनकि आत्मा त फेरि पनि चैतन्य हो नि। त्यसैले बुद्धिमा आउँछ- बाबा आउनु भएको छ। स्वर्ग स्थापना हुन्छ र हामी शान्तिधाममा जान्छौं। सबैको गति हुन्छ नि। बाँकी तिम्रो सद्गति हुन्छ। अहिले बाबा आउनु भएको छ। हामी स्वर्गमा जान्छौं। जयजयकार हुन्छ। अहिले त धेरै हाहाकार छ। कहीं अकाल परिरहेको हुन्छ, कहीं लडाइँ भइरहेको हुन्छ, कहीं भूकम्प हुन्छ। हजारौँ मरिरहन्छन्। मृत्यु त हुनु नै छ। सत्ययुगमा यी कुरा हुँदैन्। बाबालाई थाहा छ- अब म जान्छु फेरि सारा विश्वमा जयजयकार हुन्छ। मै भारतमा नै जान्छु। सारा विश्वमा भारत गाउँ जस्तो हो। बाबाको लागि त गाउँ नै ठहरियो। धेरै कम मनुष्य हुन्छन्। सत्ययुगमा सारा विश्व एउटा सानो गाउँ जस्तो थियो। अहिले त कति वृद्धि भएको छ। बाबाको बुद्धिमा त सबै छ नि। अहिले यस शरीरद्वारा बच्चाहरूलाई सम्झाइरहनु भएको छ। तिम्रो पुरुषार्थ त्यही चल्छ जुन कल्प-कल्प चल्छ। बाबा पनि कल्पवृक्षको बीजरूप हुनुहुन्छ। यो हो साकारी वृक्ष। माथि छ निराकारी वृक्ष। तिमीलाई थाहा छ- यो कसरी बनेको छ। यो समझ अरु कुनै मनुष्यमा छैन। बेसमझ र समझदारहरूको फरक हेर। कहाँ समझदार स्वर्गमा राज्य गर्थे, त्यसलाई भनिन्छ नै सचखण्ड, हेभन।

अहिले तिमी बच्चाहरूलाई भित्र धेरै खुशी हुनुपर्छ। बाबा आउनु भएको छ, यो पुरानो दुनियाँ त अवश्य बदलिन्छ। जति जसले पुरुषार्थ गर्नेछ, त्यति पद पाउने छ। बाबाले त पढाइरहनु भएको छ। यो तिम्रो स्कुलको त धेरै उन्नति हुँदै जान्छ। धेरै हुन्छन्। सबैको स्कुल एकै ठाउँमा कहाँ हुन्छ र। यति सबै कहाँ रहन्छन् र? तिमी बच्चाहरूलाई याद छ- अब हामी जान्छौं सुखधाम। जस्तै, कोही पनि बेलायतमा जान्छन् भने ८-१० वर्ष गएर रहन्छन् नि। फेरि आउँछन् आफ्नै देशमा। भारत त गरिब छ। बेलायतीहरूलाई यहाँ सुख मिल्छैन। त्यस्तै तिमी बच्चाहरूलाई पनि यहाँ सुख छैन। तिमीलाई थाहा छ- हामी धेरै उच्च पढाइ पढिरहेका छौं, जसबाट हामी स्वर्गको मालिक देवता बन्छौं। त्यहाँ कति सुख हुन्छ। त्यस सुखलाई सबैले याद गर्छन्। यो गाउँ त याद पनि आउन सक्दैन, यसमा त अथाह दुःख छ। यस रावण राज्य, पतित दुनियाँमा आज अपरमअपार दुःख छ भोली फेरि अपरमअपार सुख हुन्छ। हामी योगबलले अथाह सुखको दुनियाँ स्थापना गरिरहेका छौं। यो राजयोग हो नि। बाबा स्वयं भन्नुहुन्छ- मै तिमीलाई राजाहरूको पनि राजा बनाउँछु। त्यसो भए यस्तो बनाउने टिचर लाई याद गर्नुपर्छ नि। टिचर विना बेरिस्टर, इन्जिनियर आदि कहाँ बन्न सक्छन्। यो फेरि हो नयाँ कुरा। आत्माहरूलाई योग लगाउनु छ परमात्मा पितासँग, जससँग धेरै समय अलग रह्यौ। बहुकाल भन्नाले? त्यो पनि बाबा स्वयं सम्झाइरहनु हुन्छ। मनुष्यहरूले त लाखौं वर्ष आयु भनिदिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ- होइन, यो त हरेक ५ हजार वर्षपछि तिमी जो

पहिला-पहिला बिछोडिएका थियौ उनीहरू नै आएर बाबासँग मिल्छौ। तिमीले नै पुरुषार्थ गर्नु छ। मीठा प्यारा बच्चाहरूलाई कुनै कष्ट दिनुहुन्न, केवल भन्नुहुन्छ- आफूलाई आत्मा सम्झ। जीव आत्मा हो नि। आत्मा अविनाशी छ, जीव विनाशी छ। आत्मा एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ, आत्मा कहिल्यै पुरानो हुँदैन। आश्चर्य छ नि। पढाउनेवाला पनि अद्भुत, पढाइ पनि अद्भुत छ। कसैलाई पनि याद छैन, भुल्छन्। अधिल्लो जन्ममा के पढ्थ्यौ, कसैलाई याद छ त? यस जन्ममा तिमी पढ्छौ, रिजल्ट नयाँ दुनियाँमा मिल्छ। यो मात्र तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ। यो याद रहनु पर्छ- अहिले यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो, हामी नयाँ दुनियाँमा जाँदैछौं। यो याद रहयो भने पनि तिमीलाई बाबाको याद रहन्छ। यादको लागि बाबा अनेक उपाय बताउनु हुन्छ। बाबा पनि हुनुहुन्छ, टिचर पनि हुनुहुन्छ, सद्गुरु पनि हुनुहुन्छ। तीनै रूपमा याद गर। याद गर्ने कति युक्तिहरू दिइरहनु भएको छ। तर मायाले भुलाइदिन्छ। बाबा जो नयाँ दुनियाँ स्थापना गर्नुहुन्छ, बाबाले नै बताउनु भएको छ- यो पुरुषोत्तम संगमयुग हो, यो याद गर, फेरि पनि याद किन गर्न सक्दैनौ! युक्तिहरू बताउनु हुन्छ यादको। फेरि साथ-साथ भन्नुहुन्छ- माया ठूलो दुस्मन छ। घरी-घरी तिमीलाई भुलाउने छ र देह-अभिमानि बनाइदिन्छ, त्यसैले जति हुन सक्छ याद गर्दै गर। उठ्दा-बस्दा, हिँड्दा-डुल्दा देहको सट्टा आफूलाई देही सम्झ। यो हो मेहनत। ज्ञान त धेरै सहज छ। सबै बच्चाहरू भन्छन् याद टिक्दैन। तिमी बाबालाई याद गर्छौ, मायाले फेरि आफूतर्फ खिच्छ। यसैमा नै यो खेल बनेको छ। तिमी पनि सम्झन्छौ- हाम्रो बुद्धियोग जुन बाबाको साथमा र पढाइको विषयमा हुनुपर्छ त्यो छैन, भुल्छौ। तर तिमीले भुल्नु हुँदैन। वास्तवमा यो चित्रहरूको पनि आवश्यकता छैन। तर पढाउंदा केही त अगाडि चाहिन्छ नि। कति चित्रहरू बनिरहन्छन्। पाण्डव सरकारको योजना हेर कस्तो छ। त्यस सरकारको पनि योजना छ। तिमीले सम्झन्छौ- नयाँ दुनियाँमा केवल भारतवर्ष नै थियो, धेरै सानो थियो। सारा भारत विश्वको मालिक थियो। सबैथोक नयाँ हुन्छ। संसार त एउटै छ। कलाकारहरू पनि तिनै हुन्, चक्र फिर्दै जान्छ। तिमी गन्ती गर्छौ, यति सेकेण्ड, यति घण्टा, दिन, वर्ष पूरा भयो फेरि चक्र फिरिरहन्छ। आज, भोलि गर्दै गर्दै ५ हजार वर्ष पूरा भइसक्यो। सबै सीन-सीनरी (दृश्यहरू), खेलपाल हुँदै आउँछ। कति ठूलो बेहदको वृक्ष छ। वृक्षका पातहरू त गन्न सकिँदैन। यो वृक्ष हो। यसको फाउण्डेशन देवी-देवता धर्म हो, फेरि यी तीन शाखा मुख्य निस्किएका छन्। बाँकी वृक्षका पातहरू त कति धेरै छन्। कसैको तागत छैन जुन गन्न सक्न्। यस समय सबै धर्महरूका वृक्ष वृद्धि भइसकेको छ। यो बेहदको ठूलो वृक्ष हो। यी सबै धर्महरू फेरि रहने छैनन्। अहिले सारा वृक्ष खडा छ बाँकी फाउण्डेशन छैन। बरको वृक्षको उदाहरण एकदम एक्युरेट छ। यो एकै आश्चर्यजनक वृक्ष हो, बाबाले दृष्टान्त पनि ड्रामामा यो राख्नुभएको छ, सम्झाउनको लागि। मुख्य जरा छैन। यो समझको कुरा हो। बाबाले तिमीलाई कति समझदार बनाउनु भएको छ। अहिले देवता धर्मको फाउण्डेशन छैन। बाँकी केही निशानीहरू छन्- पिठोमा नून। प्रायः यो निशानी बाँकी रहेको छ। त्यसैले बच्चाहरूको बुद्धिमा यो सारा ज्ञान आउनु पर्छ। बाबाको पनि बुद्धिमा यो ज्ञान छ नि। तिमीलाई पनि सारा ज्ञान दिएर आफू समान बनाइरहनु भएको छ। बाबा बीजरूप हुनुहुन्छ र यो उल्टो वृक्ष हो। यो ठूलो बेहदको ड्रामा हो। अहिले तिमी बुद्धि माथि गएको छ। तिमीले बाबालाई र रचनालाई जानिसकेका छौ। शास्त्रहरूमा छ ऋषि-मुनिहरूले कसरी जान्न सक्छन्। एउटाले पनि जानेको भए परम्परा चल्थ्यो। आवश्यकता नै छैन। जबकि सद्गति हुन्छ, बीचमा कोही पनि फर्केर जान सक्दैन। नाटक पूरा होस् तबसम्म सबै एक्टर्स यहाँ हुनुपर्छ, जबसम्म बाबा यहाँ हुनुहुन्छ, जब त्यहाँ एकदम खाली हुन्छ तब त शिवबाबाको जन्ती जान्छ। पहिलेदेखि त गएर बस्छैनन्। बाबा सारा ज्ञान बसेर दिनुहुन्छ। यो संसारको चक्र कसरी दोहोरिन्छ। सत्ययुग, त्रेता, द्वापर, कलियुग... फेरि संगमयुग हुन्छ। गायन छ तर संगमयुग कहिले हुन्छ, यो कसैलाई थाहा छैन।

तिमी बच्चाहरूले बुझेका छौ- ४ युग छ। यो हो लीप युग, यसलाई मिडगेट (सानो ढोका) भनिन्छ। कृष्णलाई पनि सानो देखाउँछन् नि। यो हो ज्ञान। ज्ञानलाई बङ्ग्याएर भक्तिमा के बनाइदिएका छन्। ज्ञानको सारा धागो अल्झेको छ। त्यसलाई सम्झाउनेवाला त एक बाबा नै हुनुहुन्छ। प्राचीन राजयोग सिकाउनको लागि बेलायतमा जान्छन्। त्यो त यही हो नि। प्राचीन अर्थात् पहिलो। सहज राजयोग सिकाउन बाबा आउनु भएको छ। कति अटेन्शन रहन्छ। तिमी पनि अटेन्शन राख्छौ, स्वर्ग स्थापना होस् भनेर। आत्मालाई याद त आउँछ नि। बाबा भन्नुहुन्छ- यो ज्ञान जुन म अहिले तिमीलाई दिन्छु फेरि म नै आएर दिन्छु। यो नयाँ दुनियाँको लागि नयाँ ज्ञान हो। यो ज्ञान बुद्धिमा रहनाले धेरै खुशी हुन्छ। बाँकी थोरै समय छ। अब जानु छ। एकातर्फ खुशी हुन्छ अर्कोतर्फ फेरि महसुस पनि हुन्छ। अरे, यस्तो मीठो बाबालाई हामी फेरि कल्पपछि देख्छौं। बाबाले नै बच्चाहरूलाई यति सुख दिनुहुन्छ नि। बाबा आउनु हुन्छ नै शान्तिधाम-सुखधाममा लैजान। तिमीले शान्तिधाम-सुखधामलाई याद

गर्यौ भने बाबाको पनि याद आउने छ। यस दुःखधामलाई भुलिदेऊ। बेहदका बाबाले बेहदको कुरा सुनाउनु हुन्छ। पुरानो दुनियाँबाट तिम्रो ममत्व निस्कदै गयो भने खुशी पनि हुन्छ। तिम्री रिटर्नमा फेरि सुखधाममा जान्छौ। सतोप्रधान बन्दै जान्छौ। कल्प-कल्प जो बनेका थिए उनै बन्छन् र उनीहरूलाई नै खुशी हुन्छ फेरि यो पुरानो शरीर छोडिदिन्छन्। फेरि नयाँ शरीर लिएर सतोप्रधान दुनियाँमा आउने छन्। यो ज्ञान खलास हुन्छ। कुरा त धेरै सहज छ। राती सुत्ने समयमा यसरी-यसरी स्मरण गर्यौ भने खुशी रहन्छ। हामी यस्तो बनिरहेका छौं। सारा दिनमा मैले कुनै दुःख दिने काम त गरिँनँ? ५ विकारहरू मध्ये कुनै विकारले मलाई सताउन त सताएन? लोभ त आएन? आफ्नो जाँच गर्नु छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) योगबलले अथाह सुखको दुनियाँ स्थापना गर्नु छ। यस दुःखको पुरानो दुनियाँलाई भुल्नु छ। खुशी रहोस्- हामी सचखण्डको मालिक बनिरहेका छौं।

२) दैनिक आफ्नो जाँच गर्नु छ- सारा दिनमा कुनै विकारले त सताएन? कुनै दुःख दिने काम त गरिँनँ? लोभको वश त भइँनँ?

वरदान:- सदा एक बाबाको स्नेहमा समाहित सहयोगी सो सहजयोगी आत्मा भव जुन बच्चाहरूको बाबासँग अति स्नेह छ, ती स्नेही आत्मा सदा बाबाको श्रेष्ठ कार्यमा सहयोगी हुन्छन् र जो जति सहयोगी उती सहजयोगी बन्न पुग्छन्। बाबाको स्नेहमा समाहित सहयोगी आत्मा कहिले मायाको सहयोगी हुन सक्दैनन्। उनको हर संकल्पमा बाबा र सेवा नै रहन्छ त्यसैले सुत्दा पनि त्यसमा धेरै आराम मिल्छ, शान्ति र शक्ति मिल्छ। निद्रा, निद्रा हुँदैन, मानौं कमाई गरेर खुशीमा पल्टेका छन्, यति परिवर्तन हुन जान्छ।

स्लोगन:- प्रेमको आँसु दिलको डिब्बामा मोती बन्छ।